

புயலின்மத்தியில் சமாதானம்

QUIETNESS IN THE MIDST OF STORMS

அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப்

பண்ணுவான்?—யோபு 34:30

யோபுவின் நாட்களில் வாழ்ந்த ஒரு வாலிபனாகிய எலிகூ பேசின வார்த்தைகளே இவைகளாகும். இச்சம்பவம் நடந்த காலம், ஆபிரகாம் வாழ்ந்த காலமாக இருக்கலாம் என உத்தேசிக்கப்படுகிறது. யோபுவின் துன்பநேரத்தில் அவரைத் தேற்றுவதற்கு அவரால் அழைக்கப்பட்டிருந்த நான்கு நண்பர்களில் எலிகூவும் ஒருவர். மற்றவர்களைக்காட்டிலும் மிக இளையவராக இருந்த எலிகூ, யோபுவின் மற்ற மூன்று நண்பர்கள் சரளமாக பேசினதைப்போல் பேச தயங்கினார். அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து, அவர்கள் எங்கு தவறு இழைக்கிறார்கள் என்று கவனித்திருந்தார்.

வேதாகமத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிற சில குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள், தேவனால் ஏவப்பட்டவை என்று கருதமுடியாது, அல்லது அவை உண்மை என ஏற்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதே நிஜம். நம் இளமைப் பிராயத்தில் சிலரோடு கலந்துரையாடும்போது, உரையாடலின் இறுதியில், மற்ற வசனங்களோடு முரண்படுகிற ஒரு வேத வாக்கியத்தை கோடிட்டுக் காண்பித்து முடிப்போம். “அது வசனமாயிருக்குமானால், நாம் அதனை அறிய

வாஞ்சையாயிருக்கவேண்டும்” என்று நாம் கூறுவோம். நம்மோடு பேசிக்கொண்டிருந்தவர் அதனைத் தேடி, கண்டுபிடித்து படிப்பார். “சாத்தான் பேசியதாவது.. என்று ஆரம்பித்து தொடர்ந்து படிப்பார். நிச்சயமாகவே சாத்தான் ஏவினான் என்று விசுவாசிக்க எந்தக் காரணமுமில்லை, சாத்தானின் வார்த்தைகள் ஊக்கப்படுத்துகிறது என, விசுவாசிக்க எந்தக் காரணமும் இல்லை.

எலிகூவால் பேசப்பட்ட இந்த வார்த்தைகள் யோபுவின் மற்ற தேற்றுபவர்கள் பேசினதைக் காட்டிலும் ஞானமாக இருந்தது. நாம் பகுத்தறிந்தவரைக்கும் மற்ற மூவர், மனித ஞானத்தையே மிகைப்படுத்திப்பேசினார். “அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப் பண்ணுவான்” என்று எலிகூ கேள்விகேட்கும்போது, யோபுவைக் குறித்த தவறான அபிப்பிராயங்களுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளிவைக்க முயல்வது தெரிந்தது. வரம்புமீறின பேச்சால் வெறுப்புற்றாலும், எலிகூவின் வார்த்தைகள் யோபுவையோ அவரது மூன்று நண்பர்களது வாதங்களை ஆதரித்தோ பேசவில்லை. யோபு மிகவும் தீயசெயல்கள் சிலவற்றை செய்திருக்கவேண்டும், இதன் காரணமாகவே அவரது ஓட்டகங்களும், அவரது ஆடுமொடுகளும், அவரது அனைத்து உடைமைகளும், அவர் பெற்றிருந்த அனைத்தும், இவற்றோடுகூட அவரது குழந்தைகளும் அழிக்கப்பட்டன என்று யோபுவின் நண்பர்கள் மூன்றுபேரும் தர்க்கித்தனர். அவர் தனது பத்து குழந்தைகளையும் அதோடுகூட தன் மனைவியின் பாசத்தையும் இழந்திருந்தார். ஆகவே அவர் சில மாபெரும் குற்றத்தை செய்திருந்தாலேயே, தேவன் இவர்பேரில் கோபமாக உள்ளார் என அவரது தேற்றுபவர்கள் அவரை ஒப்புக்கொள்ள வைக்க முயன்றனர். ஆனால் யோபுவோ தாம் மிக சிறப்பாகவே தேவனோடு தொடர்புகொண்டிருப்பதையும், அதேசமயத்தில் பூரணமாக அல்ல என்றும், தேவபக்தியுள்ள ஒரு நீதிமானாகவும், மேன்மையான ஜீவியம் ஜீவிப்பதையும் வலியுறுத்தினார்.

எலிகூவின் பலமான வாத ஆதாரம் :-

யோபு தன் வாதத்தை முன்வைத்தும், அவரது மூன்று நண்பர்கள் தங்களது வாதத்தை முன்வைத்தும் ஓய்ந்தபிறகு, எலிகூ பேசத்துவங்கி, “நீங்கள் துயரத்தில் அகப்பட்டுள்ளதை நீங்களே ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள். இப்பொழுது தேவன் உங்களுக்கு சமாதானத்தை அருளினாரானால், யாரால் உங்களை கலங்கப் பண்ணக்கூடும்? இந்த உபத்திரவம் உங்கள்மேல் வரும்படிக்கு அவர் நிச்சயமாக தீர்மானித்திருக்கிறார்”.

தேவன் சார்பாக எலிகூ பேசினார். யோபு சமாதானத்தையும் வளமையையும் இனி பெற்றிருக்கக்கூடாது என்று கர்த்தர் ஏற்பாடுசெய்திருந்தது வெளிப்படையாகிறது. இல்லாவிடில் இந்த இன்னல்கள் அவருக்கு நேர்ந்திருக்காது. அதற்கான காரணம் எதுவாயிருந்தாலும், யோபுவுக்கு நேர்ந்த பேரழிவு எதிர்பாராமல் நேர்ந்ததல்ல.

தெய்வீக கரம் இவ்விஷயத்தில் நிச்சயமாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஒருவேளை சாத்தானே இந்த கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் வருவித்திருந்தாலும், தேவன் அதை அனுமதித்திராவிடில், அவனால் அவ்வாறு செய்திருக்கமுடியாது. தெய்வீக ஏற்பாட்டையும், சித்தத்தையும் தடுக்க யாராலும் முடியாது. உம் விஷயத்தில் தீர்மானிக்க கர்த்தருக்கு உரிமையும் அதிகாரமும் உண்டு, ஆனால் யோபுவுக்கு இல்லை என்பதை அவரிடம் எலிகூ தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். ஜீவியத்தில் எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவனுக்கு உள்ள நியாயமான அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் தெளிவாய் தெரியும்படி அவர் காண்பித்ததோடு, அவரோடு இணைந்திருப்பவர்களைக் காட்டிலும் யோபு அதிக நீதிமான் என்பதை தற்செயலாக காண்பித்தார். அவர் ஒரு பாவிடாக இருந்தபோதிலும், இவ்விஷயத்தில் அவருக்கு நேர்ந்த மனத்துயரங்கள் அதன்பொருட்டு ஏற்பட்டதல்ல.

எலிகூவின் இந்த சொற்பொழிவிலிருந்து, நாம் ஆதாயமாக ஒரு கருத்தை பெறமுடியும். ஆனால் இதற்கு மாறாக, முற்காலங்களில் பரிணாமவாதிகளின் கருத்துப்படி, மனிதன் ஒருகாலத்தில் குரங்காக இருந்தான் என்ற பகுத்தறிவின் வழிமுறை மனிதனால் பின்பற்றப்பட்டது இங்கு கூறப்படுகிறது. இன்றைய நாளிலும் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள்கூட இதைக்காட்டிலும் அதிகமாகப் பேசாமல், இதுவே ஒரு ஞானமான கொள்கை என்று கருதுகிறார்கள்.

உபத்திரவங்கள் தேவனது தயவற்ற நிலைமைக்கு நிரூபணமாகாது :-

யோபு ஒரு மாபெரும் பாவிடல்ல என்று நாம் காண்போம். இதற்கு மாறாக, அவர் தேவனுக்கு ஒரு உண்மை ஊழியனாகவும்

உண்மை தீர்க்கதரிசியாகவும் விளங்கினார். தேவனால் விசேஷமாக நேசிக்கப்பட்டவன் என்று வேதாகமம் இவரைக்குறித்தே கூறுகிறது. எசேக்கியேல் 14:19,20 வசனங்களில் இது கூறப்பட்டுள்ளது;

“நான் அந்த தேசத்தில் கொள்ளைநோயை அனுப்பி, அதிலுள்ள மனுஷரையும் மிருகங்களையும் நாசம் பண்ணும்படி, அதின்மேல் இரத்தப்பழியாக என் உக்கிரத்தை ஊற்றும்போது, நோவாவும் தானியேலும் யோபுவும் அதின் நடுவில் இருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் நீதியினால் தங்கள் ஆத்துமாக்களை மாத்திரம் தப்பிவிடப்பார்களேயல்லாமல், குமாரனையாகிலும் குமாரத்தியையாகிலும் தப்பிவிடக்க மாட்டார்கள் என்று என் ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்பதை கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறார்”.

மேலும் யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார் ; “இதோ பெற்று மையாயிருக்கிறவர்களைப் பாக்கியவான்களென்கிறோமே, யோபின் பொறுமையைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள், கர்த்தருடைய செயலின் முடிவையும் கண்டிருக்கிறீர்கள். கர்த்தர் மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமும் உள்ளவராயிருக்கிறாரே” - யாக்கோபு 5:11.

தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, யோபுக்கு துன்பங்கள் நேரிட்டிருக்காது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. தேவன் சமாதானத்தை தர விரும்பினாரானால், அதைக் குலைக்க ஒருவராலும் கூடாது. ஆனால் தம் ஊழியக்காரனை பரிட்சிக்க அவர் அனுமதியளித்தார். அவரால் நேசிக்கப்பட்ட அவரது குமாரனுக்கு துன்பங்களை எவ்விதத்தில் அனுமதித்தாரோ, அவ்வாறே அவரது சபைக்கும் துன்பங்களை நேரிட அனுமதிக்கிறார். அவரது குமாரனுக்கெதிராக எல்லா வகையிலும் தீமையை மனுஷர்மூலம் நேரிட அவர் அனுமதித்தார். அவரைப் பரியாசம் பண்ணவும், அவர்மேல் துன்பவும், அவரை அடிக்கவும், அவரை கொடுமைக்குள்ளாக்கவும், முடிவில் அவரை சிலுவையிலிறையவும் அனுமதித்தார். இந்த விஷயங்களில் சமாதானத்தை தேவன் எப்பொழுதும் தரவில்லை, மாறாக துன்பங்களையே அதிகதிகமாக அடையும்படி செய்தார்.

தேவனுடைய பராமரிப்புக்கு ஒப்புக் கொடுத்தவர்களுக்கு இந்தப்பாடத்தின் மூலம் கற்பது என்னவென்றால், தெய்வீக அனுமதியின்றி ஒருவராலும் அவர்களை உபத்திரவத்துக்கு உட்படுத்தமுடியாது என்பதேயாம். இந்த சுவிசேஷயுகத்தின்போது தம் பிள்ளைகளுக்கு அனைத்தையும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கும்படியாக அவர் ஏற்பாடு செய்வதாகவும், நம் திராணிக்கு மேலாக நாம் சோதிக்கப்படுவதற்கு அவர் இடங்கொடுக்கமாட்டார் என்றும் கர்த்தரே நமக்கு கூறியிருக்கிறார்(1கொரிந்10:13). நம் கர்த்தரின் விஷயத்தில் அவரை நொருக்கவும், துன்பங்களையும்

மரணத்தையும் அவர்மேல் வரப்பண்ணவும் யேகோவாவுக்கு பிரியமாயிற்று (ஏசாயா 53:10). அவரது நீதி, ஞானம், அவரது அன்பு மற்றும் அவரது வல்லமையை இது சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிற- படியால், உலகம் சீர்பொருந்துவதற்காக இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த தேவன் பிரியமாயிருந்தார். அதோடுகூட, இது நம் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு மாபெரும் கனத்தையும் மகிமையையும் முடிவில் கொடுத்தது.

கர்த்தருடைய ஜனங்களைப் பொருத்தவரை, யுகங்களின் மாற்றங்கள் தொடர்பான சில குறிப்பிட்ட காரியங்கள், அவர்களுக்கு நேரிடும் கடினமான பரிட்சைகள் மூலம் நிறைவேற வேண்டியிருந்தது. அதோடுகூட அவரை கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில், அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிற அவரது பிள்ளைகள்மேல் குறிப்பிடத்தக்கதான பரிட்சைகளை வருவிக்க தேவன் சித்தங்கொண்டார். அவரிடத்தில் அவர்கள் அசைக்கமுடியாத விசுவாசம் வைத்திருக்க வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் நமது திறவுகோல் வசனத்தை எலிகூ யோபுவிடம் கொடுத்த ஆலோசனையை, ஒரு வித்தியாசமான வழியில் அர்த்தங்கொள்ளவும் முடியும். “தேவன் சமாதானத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது, யார் கலங்கப் பண்ணுவான்” என்று நாம் உண்மையாக கூறமுடியும். கர்த்தரின் பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் குறிப்பிட்ட அளவு சமாதானத்தையும் இருதயத்தில் ஓய்வையும் அனுபவிக்கமுடியும் என்று நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். அவர் கடும் உபத்திரவத்தை அனுமதித்தாலும்கூட, இந்த சமாதானத்தை அடைய முடியும் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

எபிரேயருக்கு எழுதின நிருபத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார்;

“விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம்”.

நாம் விசுவாசிக்கும் மனப்பான்மையை பெறும்பொழுது, தேவனிடத்தில் முற்றிலும் நம்பிக்கை அடையும்போது நாம் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம். சில சமயங்களில் தவறான ஆவியை ஜெயங்கொள்ள வெளிப்புறமான உபத்திரவங்கள் உதவிகரமாக இருக்கும். மேலும், பிறருக்கு நேரிடும் காரியங்களில் ஆவிக்குரிய சக்தியும், உற்சாகமும் முற்றிலும் நசுங்குண்டு போவதைக்கண்டு, கர்த்தரின் பிள்ளைகள் சோர்ந்து போகக்கூடாது. அத்தகைய அனுபவங்களிலிருந்து, அவர்கள் தங்களிடமுள்ள தவறான ஆவியை கண்டடைவர். அன்பின் கரமே அவர்களை அடிக்கிறது, எத்தனைபேருக்கு, எந்தஅளவு கடினமாக சிட்சை தருவது என்று கர்த்தரே அறிவார்.

பூரண அமைதியோடு காத்துக்கொள்ளுங்கள் :-

“உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்ட மனதையுடையவன் உம்மையே நம்பியிருக்கிறபடியால் நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக்கொள்வீர்” - ஏசாயா 26:3

புதியசிருஷ்டிகளாக, இந்தக் கருத்து நமக்கு மிகுந்த விலையேற்பெற்றது. எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் நமது சிந்தைகளையும் இருதயங்களையும் காத்துக்கொள்ளும்(பிலிப் 4:7). வரவிருக்கும் நித்திய மகிமையோடு ஒப்பிடும்போது, தற்காலத்துப்பாடுகள் ஒப்பிடத் தக்கவையல்ல ஆகவேதான் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார்;

“காண்ப்படுகிறவைகளையல்ல, காண்ப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கிற நமக்கு, அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது”-2கொரிந்4:17,18. நம் சிந்தை கர்த்தருக்குள் நிலைத்திருந்து, நம் அனுபவங்களை முறையான கண்ணோட்டத்தில் அணுகும்போது, கவிஞரோடு சேர்ந்து நாமும் பாடலாம்:

இந்த அடைக்கலத்தை
இறுகப்பற்றியிருக்கும்போது,
ஆழ்ந்த நம்அமைதியை
அசைக்கமுடியாது எந்தப் புயலாலும்

நாம் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறபடியால், வெளிப்புறமான நிலைமைகள் எப்படியிருந்தாலும் அது ஒருபொருட்டல்ல. எப்படி மழையும் புயலும் அதன்பிறகு சூரியப் பிரகாசமும் வருகிறதோ, அதுபோல் கர்த்தருடைய ஜனங்களது வாழ்க்கையில் பாடீசைகளும் கஷ்டங்களும் மகிழ்ச்சியாடு ஒன்றுசேர்ந்து வரும். அவர்களது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக உள்ள நீதியான எல்லா குதூகலங்களையும் அவர்கள் அனுபவிப்பார்கள். பொறுமை, அனுபவத்தை உண்டாக்கும் என்றறிந்து, அவர்கள் சோதனை வேளைகளில் பொறுமையை வெளிப்படுத்த கற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு அனுபவத்தை அதிகதிகமாக அடையும்போது, அதன்மூலம் பிறக்கும் நம்பிக்கை நம்மை வெட்கப்படுத்தாது - ரோமர் 5:3-5.

ஆகவே கிறிஸ்தவர்களுக்கே நமது திறவுகோல் வசனம் நிச்சயத்தைக் கொண்டுவருகிறது. அதன்படி, தேவன் அமரிக்கையைத் தரும்போது, ஒருவனாகிலும் கலங்கப் பண்ணமுடியாது. அவர்கள் “என்னிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள்பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்கள்.. “என்று நம் குரு கூறியிருக்கிறார். அப்பொழுது நாம் “”சந்தோஷப்பட்டு களிகூருவோமாக”. “உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக” (மத்5:11,12; யோவா 14:1). இந்த நிலைப்பாட்டின்படி திறவுகோல்

வசனத்தை நாம் கண்ணோக்கும்போது, அது மிகவும் விலையேற்பெற்றதாய் உள்ளதாக எண்ணுகிறோம்.

நாம் உண்மையுள்ளவர்களென நிரூபிக்கப்பட துன்பம் அவசியமானது :-

நம் பரலோகப்பிதா பலவகைப்பட்ட துன்பங்கள் நம்மேல் வருவதற்கு வடிவமைத்திருக்கிறார். இவைகளில் படிப்படியாக அபிவிருத்தியடைவதன்மூலம், நமது குணாதிசயங்கள் நிரூபணமாகும். துன்பங்களாகிய அனுபவங்களை அடைய நாம் அனுமதிக்கப்படுவது, தெய்வீக திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது(சங்119:67, 71,75; 34:19,20). ஆகவே இன்றைக்கு தேவபிள்ளைகள் துன்பத்துக்குள்ளாவது, அல்லது அவர்களுக்கு சோதனைகள் நேரிடுவதைப் பார்த்து, தேவன் அவர்களுக்கு எதிராக இருக்கிறார் என்று நாம் கூறக்கூடாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரது சித்தப்படி துன்பப்படுவதற்கு மனப்பூர்வமாக நம்மை செயல்பாடுகளின்மூலம் வெளிப்படுத்தவேண்டும். இதில் அடிக்கடி அநீதியினிமித்தம் துன்பப்படவும் நேரிடும். தேவசித்தத்துக்கு பொறுமையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் ஒப்புக்கொடுத்தலையே நம் கர்த்தர் நமக்கு ஒரு முன்மாதிரிகையாக ஏற்படுத்தினார். நாம் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்க வேண்டும். மேலும் அப்போஸ்தலர்கள் கஷ்டங்களும் உபத்திரவங்களும் அவர்கள்மேல் வந்தபோது அவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்று அவர்களைக் குறித்த முன்னுதாரணங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதோடுகூட, கவிசேஷயுகத்தின் துவக்கமுதல் இறுதிவரை, எல்லா பரிசுத்தவான்களின் அனுபவங்களும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துன்பம் என்பது தேவனுடைய தயவற்றநிலைக்கான ஒரு அடையாளமாகக் கூறமுடியாது. இதற்கு மாறாக, “நீதிமானுக்கு நேரிடும் உபத்திரவம் அநேகமாயிருக்கும்” என்று நாம் அறிவோம். மேலும் “கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருப்பவர் யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்”. சத்தியம் சிலவகைகளில் உபத்திரவத்தை வருவிக்கும். கர்த்தரிடத்தில் உண்மையாய் இருப்பவர்களுக்கு அதிக உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும். அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல்,

“எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் சிட்சை உங்களுக்குக் கிடையாதிருந்தால் நீங்கள் புத்திரராயிராமல் வேசிப்பிள்ளைகளாயிருப்பீர்களே”- எபி 12:8.

தேவன் இருதயத்திற்கு சமாதானம் தருவாரானால் இவ்வாறு சமாதானம் இருதயத்தில் ஆட்சிசெய்து, தேவனோடு இசைவாயிருப்பவனை நிலைகுலையச் செய்ய யாரால் கூடும்? இதுவே எல்லோருக்கும் மாபெரும் ஆசீர்வாதமாகும். இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் உண்மையாய் நடக்க போராடுபவர்களுக்கு இந்த சமாதானத்தை அவர் அருளுகிறார். அவருடையவர்கள்

மட்டுமே தங்களுக்கென ஒரு புகலிடம் இருப்பதை அறிவர், மற்ற எவரும் அறியார். இந்த புகலிடத்திற்குள் வேறு எந்த தீங்கும் அணுகமுடியாது. நீண்டகால ஸ்திரமான பாறைகளில் நாம் நங்கூரம் பாய்ச்சப்பட்டு, பாதுகாப்பாக இருப்பதால், எந்த புயலும் நம் கப்பலை அசைக்கமுடியாது;

“தேவனிடத்தில் அன்புகூருபவர்களுக்கு அனைத்தும்
நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கிறது” – ரோமர் 8:28

யோபுவின் குறுகிய கால சோதனைகளுக்குப்பிறகு அடைந்த ஆசீர்வாதங்கள் அதிக கனத்தை கொணர்ந்தன. அவ்வாறே இன்றைய கார்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கும் இருக்கிறது. என் மகிழ்ச்சியும் தேற்றுதலும் மரிக்கநேர்ந்தாலும், என் கார்த்தர், என் இரட்சகர் ஜீவித்திருக்கிறார் இருள் சுற்றி சூழ்ந்தபோதிலும், இரவின் கீதங்களை அவர் தருகிறார் எந்த புயலும் உள்ளான அமைதியை அசைக்கமுடியாது, அந்த அடைக்கலத்தை இறுகப்பற்றும்பொழுது; கிறிஸ்துவே வானத்துக்கும் பூமிக்கும் கார்த்தா – கீதம் இசைப்பதிலிருந்து எப்படி விலகியிருக்கமுடியும் ?
